

Com desmuntar el millor Girona de la història en només dos anys

Actualment, el porter argentí Paulo Gazzaniga és l'únic titular que ho continua sent a Montilivi respecte a l'equip model que va acabar tercer a Primera Divisió amb 81 punts en la gran temporada 2023-24

L'únic futbolista titular d'aquell Girona que va acabar tercer a la Lliga amb 81 punts i va conquerir un lloc a la Lliga de Campions que continua sent titular avui dia és el porter Paulo Gazzaniga. L'argentí, tal com va anunciar Quique Álvarez la setmana passada, és inamovible, tot i un parell de cursos dolents pel que fa al rendiment individual. Des de la direcció esportiva ni se li ha buscat substitut, ni tenen pensat fer-ho. L'altre jugador que podria entrar en aquesta llista és David López, però el barceloní, ara lesionat, de moment no és titular al Girona de Segona i ningú no sap si ho serà. Amb Francés com a líder a l'eix central, la irrupció de Junior Holmes i els reforços d'Abdul Mumin i Mauro Furtado, la presència de López de manera continuada presenta un fort interrogant, agreujada per uns problemes físics que ja s'han convertit en costum. Amb el traspàs d'Arnau Martínez al València (aquell any no era titular, però també apareixia en la rotació) i d'Iván Martín al Racing de Santander, juntament amb la fuga de Tsygankov a l'Ajax, el millor equip de la història del Girona es desfà inevitablement. Tan sols els esmentats Gazzaniga i David López, més l'eterna parella formada per Portu i Stuardi a la davantera, suplents de luxe aquell any, es mantenen amb cert pes al primer equip. Michel Sánchez solia alinear un onze que, amb algun matís, podria ser el següent: Paulo Gazzaniga a la porteria; Yan Couto al lateral dret; Èric García i Daley Blind com a combinació de centrals; Miguel Gutiérrez a la banda esquerra; un trivot al mig del camp amb Aleix García, Yangel Herrera i Iván Martín; l'extrem dret per a Tsygankov; l'esquerra per a Savinho; i la punta d'atac per a Artem Dovbyk, que seria pitxitxi del campionat amb 24 gols. Una delícia que segurament Montilivi no viurà mai més. Aquell estiu post tercer lloc, els cedits Yan Couto, Savinho i Èric García tornarien al Manchester City i al Barça, respectivament. El defensa brasiler, ara al Como italià, acabaria al Borussia Dortmund, l'extrem estudiaria un màster amb Pep Guardiola que li ha servit per fitxar pel Tottenham recentment, mentre que al català el pas per Girona li canviaria la vida, perquè ha acabat sent intocable per a Hansi Flick, quan tenia un peu i mig fora del club. Aleix García signaria pel Bayer Leverkusen per 18 milions d'euros i Dovbyk, cedit al Bolonya aquest estiu, marxaria a la Roma per uns 41 milions a repartir amb el Midtjylland. L'ucraïnès continua sent el traspàs més elevat de la història del Girona. La desbandada continuaria l'any següent, després que el club esquivés pels pèls el descens a Segona. Els que van dir adéu van ser Miguel Gutiérrez, que ara comparteix vestidor amb Aleix García a Alemanya, per anar al Nàpols per 20 milions, i Yangel Herrera, que va obrir la caixa dels trons pocs dies abans d'acabar el mercat, assegurant que no veia un projecte esportiu i que per això tocava el dos. El veneçolà va deixar 11 milions a la caixa per signar per la Reial Societat. No li faltava raó, a Herrera. Aquest estiu, la trencadissa s'ha completat amb un descens traumàtic i la no renovació de Daley Blind, el traspàs d'Iván Martín al Racing per 3 milions, i el comiat de Tsygankov cap als Països Baixos, amb baralla i expedient obert inclosos per negar-se a jugar. Dels substituïts d'aquest equip plagat d'estrelles, no cal parlar-ne: van agafar un equip a la Champions i l'han conduït cap a Segona Divisió, on l'únic que repeteix és Paulo Gazzaniga.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/08/28/com-desmuntar-millor-girona-historia-133709231.html>